

STAKAN 2007 (RUSAVA, JESTŘÁBÍ, ČESKÁ REPUBLIKA, 25. – 27. 5. 2007)

Kolektív doktorandov z Banskej Bystrice

Niekoľko (vôbec nie subjektívnych) pohľadov na konferenciu STAKAN 2007 (alebo Ako nám bolo dobre...)

Na úvod by sme sa hádam mali trošku predstaviť. Sme dosť konzistentná skupinka šiestich „večných študentov“ zo samotného srdca Slovenska, pozostávajúca z piatich doktorandov a jedného „doktoranda už ukončeného“ (pozícia jediného vysokoškolského učiteľa ho automaticky nominovala do funkcie vedúceho výpravy). Mimochodom, pomer žien a mužov, na prírodovedcov dosť netypický, je 4:2.

Účasť na konferencii STAKAN 2007 sme si naplánovali z viacerých (ako inak, dobrých) dôvodov. Vymenujeme aspoň niekoľko z nich:

1. téma konferencie (uznávame, že to asi nebol úplne ten najhlavnejší dôvod, ale uviesť ho ako prvý je minimálne slušnosť),
2. zloženie účastníkov (evokovalo príležitosť osobne sa „dotknúť“ žijúcich osobností českého a slovenského štatistického neba),
3. miesto konania konferencie (niekde na chate blízko Rusavy, pre nás miesto, ktoré by sa dalo označiť rýdzo slovensky ako Pánu Bohu za chrbtom, čo dráždilo našu zvedavosť),
4. skupinová účasť (a dokonca bez prítomnosti školiteľov).

Aj napriek zodpovednému plánovaniu našej cesty (ktoré vedúci skupiny štandardne presunul na výkonných členov ako inak ženského pohlavia, ktoré túto náročnú úlohu primerane zodpovedne zvládli) sa pri cestovaní do Rusavy vyskytli neočakávané problémy. Napodiv nezačali už pri nastupovaní do vlaku v Banskej Bystrici, ale až na území nášho bratského národa. Výsledkom bolo, že sme na miesto určenia dorazili asi s dvojhodinovým meškaním, keďže naša trasa nadobudla charakter špirály. Našťastie organizátori sa nás hneď ujali a po vysvetlení nejasností týkajúcich sa vekovej kategorizácie (pohlavie bolo určené správne) nám prideliť ubytovanie. S nadšením sme „rozzipovali“ batožinu a pridali sa k poslucháčom už prebiehajúcich prednášok. Veľmi príjemne nás prekvapila srdečná a neformálna atmosféra prednášok. Diskusia bola otvorená všetkým vekovým skupinám a názorovým orientáciám. Blížil sa čas večere, tak sme čakali, čo bude. Ako už tušíte, chystáme sa pokračovať v udeľovaní superlatívov – jedlo bolo výborné! Večer nás svojou prednáškou uchvátil pán profesor Žváček a väčšinu účastníkov konferencie potom uchvátilo vystúpenie tanečnej skupiny Kirké. Samozrejme, debata (jednoznačne

vysoko odborná) našej šesťčlennej výpravy pokračovala až do skorých ranných hodín pred chatkou.

V sobotu (po pozornej účasti na skvelých doobedňajších prednáškach) sme sa postarali o všeobecné pobavenie účastníkov konferencie na výlete. Podarilo sa nám totiž na poslednej križovatke turistických chodníkov zvoliť úplne odlišný smer ako zvolili všetci ostatní, ale uistení správnou farebnou kombináciou značiek (aj keď v inom poradí) sme pokračovali v ceste. Keďže sme však nasledujúcich 30 minút namiesto stúpania ustavične šli smerom nadol, pochybnosti začali nahlodávať našu istotu. Nakoniec sme sa rozhodli ujasniť si naše ďalšie smerovanie u prvého človeka, ktorého stretneme. Po otázke „Kam sa dostaneme touto cestou?“ položenej miestnym chatárom nás odpoveď uistila, že ideme nesprávne. Uvažovali sme, čo spraviť... Nesmelé návrhy zmeniť cieľ výletu na najbližšiu obec boli v zárodku potlačené. Rozvážne sme sa rozhodli zavolať organizátorom (ktorí s celou skupinou boli už dávno v celi) a poslúchnuť ich pokyny. Tie boli jasné – vrátiť sa a pokračovať v ceste nahor! Tak sme sa vzchopili, a cestu k spomínanej križovatke sme zvládli za 20 minút! K vytúženému cieľu to bol potom už len kúsok. Keď sme zbadali členov našej výpravy (a oni nás), odľahlo nám (a na poznámku „Kam sa nám ztratila celá Banská Bystrica?“ sme reagovali už len so smiechom).

Po večernej sérii prednášok nás očarila prednáška trochu z iného súdka – o galaxiách, a keďže sa aj počasie umúdrilo, mohli sme sledovať nočnú oblohu hviezdárskym ďalekohľadom.

V nedeľu sme už (aj keď nie veľmi radi) museli pomýšľať na odchod. Konferencia bola ukončená vynikajúcim obedom, po ktorom sme sa skvele organizovanou dopravou dostali do Rusavy. Cesta domov už bola z hľadiska dopravy menej komplikovaná (ale rovnako veselá) ako cesta do Rusavy, pričom sa nám na trase Rusava – Banská Bystrica podarilo dosiahnuť úctyhodnú priemernú rýchlosť 30 km/h.

Po návrate sme sa všetci zhodli na jednej veci. Nasledujúci STAKAN si nesmieme nechať ujsť. Táto konferencia pre nás totiž predstavuje vzor toho, ako má konferencia vyzerieť. Skvelá organizácia. Priateľská a tvorivá atmosféra. Zaujímavé, originálne a podnetné prednášky. A nie nezanedbateľná vec, pomerne nízke náklady.

Tento náš článok prosím chápte najmä ako VEĽKÉ POĎAKOVANIE organizátorom konferencie za skvele zvládnutý priebeh konferencie a srdečnú atmosféru, ktorá v nás zanechala nádherné spomienky.

Kolektív autorov z Banskej Bystrice

P.S. Prípadné faktografické nepresnosti v článku sú dôsledkom extrémneho množstva pozitívnych spomienok, ktoré sa s odstupom času navzájom trochu môžu miešať.